

İngilizce Öğretiminde ve Öğreniminde Türkiye İçin İnovatif Bir Teknik: Boray Tekniği (BT)

Kamil Arif KIRKIÇ¹, Taner BORAY²

Öz

Yirmi birinci yüzyılda küreselleşen dünyanın, zorunlu olarak gelişen iletişim ağları, İngilizce iletişim kurmayı gerekli hale getirmiştir. Küreselleşen dünyada, İngilizcenin yaygın olarak kullanılıyor olması, ülkelerin eğitim sistemlerindeki okulların programlarında da İngilizce dersinin ilkokuldan Yükseköğrenimin sonuna kadar yer almasını gerekli kılmıştır. Ülkemizde de Cumhuriyetin kurulmasından sonra İngilizce öğretimi konusunda farklı yaklaşımlar ve programlar uygulanmaya çalışılmıştır. Ancak oldukça önem verilen bir alan olmasına rağmen ülkemizde İngilizce öğreniminde öğrencilerin İngilizceyi kullanım düzeyleri açısından istenilen hedeflere ulaşmaları mümkün olmamıştır. Anaokulundan, ilkokuldan itibaren öğrenme ve iletişim kurma bakımından uzun yıllar İngilizce öğrenimi gören öğrencilerin, bu süreç sonunda İngilizce kullanımında iletişim becerilerinde, özellikle konuşma becerisinde yeterli olmadıkları görülmektedir. BT (Boray Tekniği) öğrencilerin İngilizceyi öğrenebilmeleri için geliştirilmiş ve ülkemizde İngilizce öğrenmeye çalışanların özellikle konuşma becerilerini geliştirerek İngilizce öğrenmelerini sağlayan, ülkemize özgü ve oldukça yeni bir İngilizce öğrenme tekniğidir. Boray Tekniği, Türkiye’de bugüne kadar, anlıyorum ancak konuşamıyorum düzeyine gelen tüm öğrencilerin konuşabilmesini sağlamayı hedeflemektedir. İngilizce öğrenmeye başlayan yedi yaşından itibaren tüm öğrencilerin İngilizce öğrenme süreçlerini, konuşma alanı da dahil olmak üzere başarılı kılacak bir araç olarak, tüm ilgililerin kullanımına sunulmuş etkin bir İngilizce öğrenme ve öğretme tekniğidir. Boray Tekniğinin nasıl bir teknik olduğunun sunulması bu çalışmanın temel amacıdır. Çalışmanın önemi, İngilizce öğretim alanına yeni bir tekniğin sunulması ile ilgilidir. Bu makalede açıklanan Boray Tekniği Türkiye’de, İngilizce öğretiminde uzun yıllardır var olan “Anlıyorum ama konuşamıyorum” probleminde çözüm olmak üzere tasarlanmıştır. Boray tekniği ile ilgili çalışmalar son beş yıldır farklı düzeydeki okul ortamlarında yapılmaya devam etmektedir. Çalışmalar Boray Tekniğinin, hem bilişsel hem duygusal alanlarda İngilizce öğrencilerini nasıl etkilediği üzerinedir.

Anahtar Kelimeler

Boray Tekniği,
İngilizce Öğrenme Tekniği,
İngilizce Öğretme Tekniği

Makale Hakkında

Gönderim Tarihi:
19.06.2017

Kabul Tarihi: 14.08.2017

E-Yayın Tarihi: 15.09.2017

¹ Yrd. Doç. Dr., İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, , Türkiye, kamil.kirkic@izu.edu.tr

² Öğretmen, Ümraniye Özel Bilgiçağı Ortaokulu, Türkiye, tanerboray@gmail.com

An Innovative Tehnique in Teaching and Learning English for Turkey: Boray Technique (BT)

Abstract

Communication networks which are stemmed from the needs of a globalized world made communicating in English a necessity. English lesson, since English is widely used by the masses in the globalized world, has become a must in education starting from the beginning of the primary school up to the end of university. After the foundation of the republic in Turkey, various approaches and programs have been put in place in teaching English. However, although it is one of the crucial part of curriculum, student levels of using English have never met the expectations. Students especially fall short of speaking at the very end of university after receiving English lessons starting from the kindergarten and primary school. Boray Technique (BT)) has been developed authentically to meet this unique demand. It aims to assist Turkish students in learning English by focusing on speaking. It is first of its kind in the sense that no other method enables the students to overcome speaking and let them gain confidence starting right from the first lesson. The students take it like breakthrough. It has such a positive effect on their self-confidence in no time because it directly tackles the problems unique to Turkish students. The aim of this study is to present what Boray technique is. The importance of the study is related to that a new technique is shared in teaching English area. Boray technique, which is explained in this article, is designed to solve the special problem which is stated as "I can understand but I can not understand in English." In Turkey. The research done about Boray technique in last five years is focused on both dimensions of learning, cognitive and affective domains.

Keywords

Boray Technique,
English Learning
Technique,
English Teaching
Technique.

Article Info

Received: 19.06.2017

Accepted: 14.08.2017

Online Published: 15.09.2017

Giriş

Küreselleşen dünya insanlar arasında iletişim ihtiyacını, çok yönlü olarak, her geçen gün daha da arttırmaktadır. Bununla birlikte farklı mecralar kullanma zorunluluğu ortaya çıkmakta ve insanlar ana dillerinin dışında ilave bir yabancı dil daha öğrenmek durumunda kalmaktadır. "Bir dilin başka uluslar tarafından öğrenilmesini önemli kılan ölçütlerin başında o dili konuşan ülkenin ekonomik ve politik durumu gelmektedir. Bunu askeri sözleşmeler, tarihsel, kültürel ve tecimsel (ticari) ilişkiler izlemektedir. Bu ilişkiler giderek ikili, üçlü antlaşmaları kıt'asal bloklaşmaları, hatta dünya ölçüsüne varan örgütleri ortaya çıkarmaktadır"(Demirel,2016). Hızla değişen dünya koşullarına paralel olarak, 20. yüzyılın ilk yıllarından itibaren ABD'nin dünyada süper güç olması dolayısıyla İngilizce tüm ülkeler tarafından ikinci dil olarak kullanılmaya başlamıştır. Bu etki ile Türkiye de İngilizce dilinin öğretildiği ülkelerden bir olmuştur. Bilgi çağı olarak adlandırılan 21. yüzyılın küresel ölçekte iletişiminin sağlandığı dil İngilizcedir. Zamanında Latince, Arapça gibi diller ortak dil olarak kullanılmıştır. İçinde bulunduğumuz yüzyılın ortak dili de İngilizce olmuştur. ABD'nin siyasi ve ekonomik durumu ve etkisi sebebiyle, ana dili olan İngilizcenin Lingua Franca olmasına en büyük aday olduğu tartışma götürmez (Yıldıran,2012). Cumhuriyetin kuruluşundan bugüne kadar olan süreçte, yabancı dil öğretimi Türkiye Cumhuriyeti eğitim sisteminin öncelik verdiği alanlardan biri olmuştur. Yabancı dille eğitim yapılan okullar kurulmuş, özel okullar açılmış ve yabancı dillerin, özellikle İngilizcenin, öğrenilmesi için çalışmalar yürütülmüş, yabancı dil programlarının geliştirilmesiyle ilgili çalışmalar 1968 yılında Avrupa Konseyi ile yapılan iş birliği sonucunda başlamıştır (Demirel,2016). İngilizce öğretiminde başarılı olabilmek için kur sistemi uygulamalarına Jokullarda başlanmıştır. Yabancı Dil Eğitimi Geliştirme Merkezi 1988 yılında kurulmuş, kur sistemi çok geçmeden 1989-1990 öğretim yılı başında son bulmuş ve tekrar eski sisteme dönmüştür (Demirel,2016). Özellikle seksenli yıllardan itibaren dünyaya açılan Türkiye İngilizce öğrenimini yaygınlaştırmak ve yetişen yeni gençliği dünya ülkeleri ile her alanda entegre edebilmek için haftalık ders çizelgelerinde İngilizce ders saati sayılarını arttırmış, İngilizce

öğrenmeye başlama sınıf düzeyini de yıllar içinde 4., 5. sınıflardan ilkökul 2. sınıfa kadar çekmiştir (Milli Eğitim Bakanlığı, [M.E.B.], 2013). Özellikle son yıllarda gerek resmi gerek özel okullarda birinci yabancı dilin yanında (genellikle İngilizce) ikinci yabancı dil öğretilmesi durumu da ortaya çıkmıştır. İlkokul 2. sınıfta haftada 2 ders saati ile başlayan İngilizce eğitimi Lisede zorunlu olan haftalık 6 dersten, seçmeli derslerle birlikte haftada 10 derse kadar çıkabilmektedir (Milli Eğitim Bakanlığı, [M.E.B.], 2014). İngilizce derslerinin ilkökul 2. sınıftan lise 12. sınıfa kadar dağılımı aşağıda verilmiştir. Sınıflara göre ders yoğunluğu haftalık ve yıllık olarak tabloda görülmektedir

Tablo 1. İlkokul 2. Sınıftan Lise 12. Sınıfa Kadar Zorunlu İngilizce Ders Saatleri

Sınıf	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
Ders Saati Haftalık	2	2	2	3	3	4	4	6	4	4	4
Yıllık Toplam Ders Saati	72	72	72	108	108	144	144	216	144	144	144

2013 yılından itibaren İngilizce öğretimi 2. sınıftan başlamakta ve 12. sınıf sonuna kadar kesintisiz, zorunlu olarak devam etmektedir. Tablo-1.'deki saatlerin dışında ortaokulun ilk sınıfı olan beşinci sınıfta İngilizce ağırlıklı bir öğretim yapıldığında haftada 3 ders olan öğretim haftada 16 saate kadar çıkabilmektedir. Ortaokulda ve lisede seçmeli yabancı dil dersleriyle bu sınıflarda da tabloda belirtilen haftalık ders saatlerinden daha fazla İngilizce dersi yapılabilmesi mümkün olmaktadır. Bu ilave seçmeli dersleri ve beşinci sınıf İngilizce öğretim programları göz önünde bulundurulmasa bile ikinci sınıfta İngilizce öğrenmeye başlayan bir öğrenci, teorik olarak lise 12. sınıftan mezun olduğunda toplam 1.368 saat İngilizce dersi görmektedir. 2013 sonrası programda ise bu toplam saat okul türlerine göre değişiklik göstermekle birlikte 900-1000 saat arasında bir İngilizce dersini içermektedir. Bu kadar yoğun ders saati olmasına rağmen İngilizce öğrenimi, Türkiye'de sorunlu bir alan olmaya devam etmektedir. Arttırılmış haftalık ders saatleri, yeni müfredat (izlence), sınıfların azalan öğrenci sayısı, teknolojinin sınıflara girmesi vb. gelişmelere rağmen İngilizce öğrenimi ülkemizde ciddi bir problem olarak durmaya devam etmektedir. Ülkemiz uluslararası göstergelerde de, İngilizce öğretimindeki ve öğrenimindeki bu yetersizliği sergilemeye devam etmektedir. EF'nin (Education First) yaptığı İngilizce Yeterlilik Göstergesi (EPI- English Proficiency Index,2015) çalışmasındaki sıramız 2015 yılında 70 ülke arasında 50. olarak belirlenmiştir (<http://www.ef.com.tr/epi/regions/europe/turkey/>). 2009 yılında yayınlanan Eğitime Bakış dergisinin on dördüncü sayısında bu durum eğitimcilerin gözünden şu şekilde değerlendirilmiştir. "Uygulanan eğitim basamakları, içerikleri, yöntemleri, ortamı öğrencilerin büyük çoğunluğuna öğrenimini gördükleri yabancı dili anlayacak, konuşacak ve yazacak kadar beceri kazandıramıyor" (Gündoğdu, 2009). Üniversitelerde, okullarda, kurslarda, yurt dışı okullarda, internet ortamında ve daha pek çok farklı çevrede İngilizce öğretilmeye, öğrenilmeye kitaplar yazılmaya, seminerler verilmeye devam ediyor. Ancak istenen düzeyde bir ilerleme maalesef sağlanamıyor. İngilizce öğrenimiyle ilgili kitabında Işık(2009) farklı bir ifadeyle ülkemizdeki bu durumu şöyle ifade etmektedir, "Yabancı dil eğitiminde, harcanan bunca kaynak ve emeğe rağmen, istenilen seviyede verim alınmamaktadır. Bu yetersizliğin başlıca nedeni yabancı dilin nasıl öğrenileceğinin bilinmemesidir".

Ülkemizin geleceğe dair öncelikle 2023 hedeflerine, sonrasında ise 2053 ve 2071 hedeflerine ulaşabilmek bilimsel, ekonomik, ticari, kültürel ve siyasi alanda küçülerek bir köye dönüşen dünyamızda, bu köyün her noktasına hızla temas etmekle mümkün olduğundan, ülkemizin uluslararası iletişiminin daha etkin hale getirilmesi mecburiyettir. Bunu gerçekleştirebilmek için ise dünya üzerinde geniş kullanımı olan dilleri, öncelikle okullarımızda başarıyla öğretmek gereklidir. "Birey için önemli bilgi stokunun oluşturulması, saklanması ve ulaşılmasında dil en önemli aktördür; aynı şekilde bu gerçek toplum için de geçerlidir. Daha geniş bir açıdan baktığımızda insanlığın oluşturduğu bilgi stokundan yararlanmamız dilden geçer ki, bu doğrudan doğruya yabancı dillerle de ilgilidir" (Gündoğdu, 2009). Ülkemizi bilimsel, ekonomik, ticari, kültürel ve siyasi alanda çağdaş uygarlıklar (muasır medeniyetler) düzeyine taşıyabilmek için Gündoğdu (2009) tarafından ifade edilen bilgi stoklarına ulaşmak ancak

yabancı dilleri etkin kullanabilmekle ilgilidir ve günümüzde İngilizce bu dillerin önde gelenlerinden biridir.

Anaokulundan üniversiteye kadar okullarımızda öğretilmeye ve öğrenilmeye çalışılan İngilizcenin, ana dilimiz Türkçenin öğrenilmesinden farklı olan yönlerinin, öğrenciler, öğretmenler, yöneticiler ve diğer ilgililer tarafından tam olarak anlaşılabilmesi nedeniyle bugün İngilizce öğrenme ve öğretme konusunda ciddi sorunlar yaşamaktayız. Karşılaştığımız sorunlardan biri okullarda İngilizceye (diğer yabancı dillere de) ayrılan ders saati sayısının yabancı dille temas konusunda sınırlayıcı bir etki oluşturmasıdır. “ Okulda sunulan yabancı dil öğretim süreciyle aile çevresinde başlayan ve sonrasında devam eden birinci dil edinimi farklı koşullarda gerçekleşir. Örneğin çocukların ilkökul çağına geldiklerinde bilişsel düzeylerinin öncesine göre daha çok gelişmiş olması, bununla birlikte birinci dil gelişiminden kaynaklı ön bilgiye sahip olmaları, yabancı dil öğreniminde olumlu bir unsurken; okulda yabancı dil öğrenmeye ayrılan yabancı dil saatinin yabancı dille temas konusunda kısıtlayıcı rolü, olumsuz bir durum olarak gösterilebilir” (Hanbay, 2013).

İngilizce öğretiminde ve öğreniminde, ülkemizin karşılaştığı sorunun çözülememesinin nedenlerinden biri de konuşma öncelikli ve yoğunluklu bir öğretim yapılmamasıdır. “Türkiye’de yabancı dil öğrenilememesinin temel sorunu budur. Yabancı dil eğitimi dil bilgisi odaklı sürdürülmekte ve dil bilgisi bilmek o dili bilmekle eş tutulmaktadır” (Işık, 2009). Gramer öğretmek yerine yabancı dil öğretiminin konuşma odaklı olması gerektiği Demirel (2013) tarafından şu şekilde ifade edilmektedir: “Yabancı dilin en önemli hedefi öğrenciye o yabancı dilin konuşma becerisini tam, akıcı ve mantıklı olarak öğretmektir. Konuşma becerisi öğretimi yabancı dil öğretiminin her aşamasında bulunmalıdır. Ancak, okullarda konuşma becerisi öğretimi oldukça ihmal edilmekte ve en az zaman iletişim üzerinde harcanmaktadır” (Demirel, 2013)

Gramer öğretimine öncelik vermek, sınıf içinde bu süreci de mekanik bir şekilde kurgulamak ve uygulamak, öğrencilerin İngilizce derslerinden sıkılmalarına sebep olmakta ve eğlenceli bir süreç olması gereken İngilizce öğrenimi aşamalarına öğrencilerin motive olmalarını engellemektedir. İngilizce öğretimi, öğretmenler tarafından bir ders algısından çıkarılmalı ve iletişim kurmak için elde edilen bir beceri olması için, yaşı ne olursa olsun, öğrencilerin eğlenerek, zevk alarak dili öğrenmeleri sağlanmalıdır. “Türkiye’de dil eğitimindeki sorun alanlarından bir diğeri de, gramere dayalı dil kalıbı eğitimidir. Aşırı doğru kullandırma hedefi ve gramer hatalarına aşırı odaklanma, motivasyonu olumsuz etkilemektedir. Oysa dil öğrenimi, hatasız cümle kurguları oluşturmakla gerçekleşmez. Birey dili öğrenirken hatalar yapar. Örneğin konuşmayı yeni öğrenen çocuğun konuşması bu özelliğiyle hepimizi keyiflendirir. Yaptığı hatalar onun öğrenmesinin basamaklarını oluşturur. Yabancı dil öğrenen yetişkin, böyle bir süreci pek kaldırmadığı gibi öğretmenin oluşturduğu aşırı katı kuralcı sınıf ortamı da bunu tetiklemektedir. Oysa kendi hatalarına gülmelerine izin ve fırsat verdiğimiz ölçüde dilin daha hızlı öğrenebileceği bilincine öğrencilerin ulaşmasına ihtiyaç vardır. Bu nedenle öğrenenlerin keyif alabilecekleri, hataların hoş karşılandığı ve doğal kabul edildiği bir öğrenme ortamı oluşturulmalıdır. Yabancı dil öğretmenlerinin en önemli sorumluluğu, bu güven ortamını oluşturmak olmalıdır” (Acat, 2009). Sınıflarda, diğer alanların öğretim süreçlerinde de olması gerektiği gibi, İngilizce öğretiminde de öğrencinin öğrenme sürecine katılması ancak motivasyonu ile ilgilidir. Öğretmenin yaklaşımı, kullandığı yöntem ve teknikler, sınıf yönetim tarzı, dönüt-düzeltilme döngüsü, ölçme-değerlendirme çalışmaları, öğrencinin derse ilgisini, katılımını sağlayacak ve sürekli kılacak tarzda olmalıdır. Aksi takdirde öğrenmenin gerçekleşmesi neredeyse imkansızdır.

Türkiye’de İngilizce Öğretiminin Gelişimi

Türkiye’de yabancı dil öğretiminin başlaması Osmanlı İmparatorluğuna kadar dayanır. Anadil Türkçenin dışında, yabancı dil olarak Arapça ve Farsça dillerinin yoğun olarak kullanıldığı Osmanlı İmparatorluğunda, 1699’da Avrupa Devletleri ile imzalanan Karlofça antlaşması sonrasında batı ülkelerinin dillerini bilen insanlara ihtiyaç duyulmasıyla, batı dillerinin öğrenilmesi çalışmaları başlamıştır. “XIX. yüzyıla gelinceye kadar Osmanlı İmparatorluğunda herhangi bir Avrupa dilini bilenler genellikle Gayrimüslim Osmanlılardı. Bu nedenle onlar tercüman sıfatıyla yabancı elçilik ve

konsolosluklarda iş buluyorlar, yabancı ülkelerin koruması altına giriyorlar ve birçok ayrıcalıklara sahip oluyorlardı. Divan-ı Hümâyûn tercümanları da genellikle Gayrimüslim Rumlardı. 1821 Yunan İsyanı sırasında Divân-ı Hümâyûn tercümanlarının bu isyanda rollerinin olduğunun anlaşılması üzerine Osmanlı Devleti yabancı dil bilen Türk memurlar yetiştirmek için çalışmalara başladı” (Demiryürek, 2013).

Fransızca ile başlayan yabancı dil eğitimi, 1868 Galatasaray Sultanisinin açılışı ile farklı bir döneme girmiştir. Galatasaray Sultanisi ile başlayan bu dönemde okullarda yabancı dil öğretimine her geçen yıl daha önem verilmiş, Fransızcanın zorunlu, İngilizce ve Almanca dillerinin seçmeli olarak öğretilmesi benimsenmiştir. (Demirel, 2016). 1873 yılında kurulan Darüşşafaka Lisesi de başarılı Fransızca eğitimi ile öne çıkan ilk Türk özel okulu olarak ülkemizin eğitim alanındaki yerini ararak bugünkü özel okullara öncülük etmiştir. Yeni Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşu ile yabancı dil eğitimi daha önemli bir hale gelmiştir. Yeni kurulan cumhuriyetin, çağdaş uygarlıklar seviyesine gelebilmesi için yabancı dil öğretiminin yaygınlaştırılması, ülke yöneticileri tarafından en önemli araçlardan biri olarak görülmüştür. 1928 yılında kurulan Ankara Koleji 1952 yılına kadar takviyeli İngilizce eğitimi yaparken, bu yıldan itibaren İngilizce öğretim ve eğitime başlamıştır. Eğitimi ücretsiz olarak yürüten resmi okulların yanında, resmi kurumların verdiği eğitimden daha nitelikli eğitim vermeye açılan özel okulların da, öğretimlerinde yabancı dil eğitimi öncelikli ve oldukça önemli bir hedef olmuştur (Demirel, 2016).

İkinci dünya savaşı sonrasında ulusların arasında birbirleriyle yeni bir dünya kurmak üzere yabancı dil eğitimi konusunda araştırmaların yoğunlaşması sonucu üniversitelerin dil bilim ve psikoloji bölümlerinde yabancı dil öğreniminde araştırmalar yoğunlaştı. Sonraki yıllarda yabancı dil öğretim yöntemleri arasında önemli bir yer tutacak İşitsel-Dilsel (Audio-Lingual) Yöntem 1950’li yıllarda kullanılmaya başlandı (Bekleyen, 2015).

Dünyada bu gelişmeler olurken, ülkemizde de ihtiyaç olduğu için yabancı dil öğretim programı geliştirme çalışmalarına başlanmıştır. İlk olarak 1972 yılında M.E.B. Talim Terbiye Dairesine bağlı olarak “Yabancı Diller Öğretimi Geliştirme Merkezi” kurulmuş, ardından oluşturulan yabancı dil programı 1972-1973 yılında otuz iki okulda uygulanmaya başlanmış, 1973-1977 yıllarında da devam eden bu çalışma tüm orta öğretim kurumlarına yaygınlaştırılmıştır. 1983 yılında Anadolu Liseleri İngilizce programı hazırlanarak 1984 yılında uygulanmaya başlamıştır. 1988 yılında başlanan kur sistemi bir yıl sonra uygulamadan kaldırılmıştır. 1997 yılında ilköğretim 4. ve 5. sınıflarında da İngilizce dersi mecburi dersler arasına girmiş, 2013 yılından itibaren de İngilizce zorunlu ders olarak ilköğretim 2. sınıftan itibaren zorunlu hale gelmiştir (Demirel, 2016).

Bu arada yabancı dil derslerinin ağırlıklı olarak okutulduğu yabancı dil ağırlıklı lise (süper lise), hazırlık sınıfı olan Anadolu lisesi gibi çok farklı İngilizce ağırlıklı okul denemeleri yapılmış, özel okullarda okul öncesi sınıflarından başlayan İngilizce programları uygulanmış, çok farklı çözüm arayışları İngilizce eğitimi için ortaya konulmuştur. Ancak bu yapılan değişimler sınırlı düzeyde iyileşme sağlamasına rağmen, ülkemizi 2015 yılındaki İngilizce Yeterlilik Göstergesi (EPI- English Proficiency Index) çalışmasındaki sırasını 70 ülke arasında 50. olmaktan öteye taşıyamamıştır.

İngilizce Öğretiminde Yaklaşımlar, Yöntemler, Teknikler

Türkiye’de yaşayan insanların “Anlıyorum ama konuşmıyorum” düzeyinde kalmasına sebep olan durumun, sınıf içi İngilizce öğretme ve öğrenme sürecinde kullanılan yöntem ve tekniklerle, bunları kullanan öğretmenlerin bu yöntem ve teknikleri nasıl kullandıklarıyla yakın ilişkisi bulunmaktadır. Yöntem, teknik ve bunlara teorik temel teşkil eden yaklaşım kavramlarının tanımını doğru yapmanın, Taner Boray tarafından geliştirilen inovatif bir İngilizce öğrenme tekniği olan Boray Tekniğinin (BT) anlaşılması açısından gerekli olduğu değerlendirilmektedir. Yaklaşımlar öğrenme ve öğretme süreçleri ile ilgili teorik bilgileri kapsayan bir konumdayken, yöntemler yaklaşımların içeriğine bağlı kalarak öğrenme ortamlarında öğrenme-öğretme sürecinin nasıl ilerleyeceği ile ilgilidir. Teknikler ise öğrenme ortamında yöntemin gerçekleştirilebilmesi için uygulanan her bir adıma verilen isimdir. Bekleyen (2015), aslında yöntem ve yaklaşım arasında net bir ayrımın yapılmasının güç olduğunu belirtmektedir. Geçmiş yıllarda farklı yöntemler kullanılmış olsa da, günümüzde İngilizce öğretilen öğrenme

ortamlarında, sınıflarda hangi yöntemin tam olarak çalıştığı ve başarılı olduğu yönünde üzerinde mutabakat sağlanmış bir yöntem bulunmamaktadır.

Farklı yaklaşımlardan temellenmiş çeşitli yabancı dil öğretim yöntemleri geçmişte kullanılmış ve günümüzde de kullanılmaya devam etmektedir. Genel olarak İngilizce dilinin öğretiminde kullanılan yöntemler:

- 1) Dil bilgisi-Çeviri Yöntemi.
- 2) Düzvarım Yöntemi.
- 3) Kulak-Dil Alışkanlığı Yöntemi
- 4) Bilişsel Öğrenme Yaklaşımı
- 5) Doğal Yöntem
- 6) İletişimci Yaklaşım
- 7) Seçmeli Yöntem
- 8) Telkin Yöntemi
- 9) Grupla Dil Öğretim Yöntemi
- 10) Sessizlik Yöntemi
- 11) Tüm Fiziksel Tepki Yöntemi (Demirel, 2016)

Farklı yöntemler ve yaklaşımlar uygulanmış, bu uygulamalar sonunda yıllar içinde dil gelişiminde önemli yol alınmıştır. Ancak, 1991 yılında İngiliz eğitimci Dick Allwright Kanada'daki bir konferansta "Yöntemlerin Ölümü" isimli konuşmasında dil öğretim yöntemlerinin etkisini kaybettiği yönünde görüşlerini belirtmiştir (Bekleyen,2016). Günümüz de artık teoride yer alan, katı kurallara göre dayatılan dil öğretim yöntemleri yerine öğretmenlerin daha etkin oldukları yöntem ve teknikler çağıdır.

Bu değişim sonrasında dil öğretiminde dikkat edilmesi ve öğretmenler tarafından hassas olunması gereken özellikler Jacobs ve Farrell (2003) tarafından şu şekilde ifade edilmiştir:

- 1) Öğrencinin özerkliği
- 2) Öğrenmenin sosyal doğası
- 3) Müfredat bütünleşmesi
- 4) Anlam üzerine odaklanma
- 5) Çeşitlilik
- 6) Düşünme becerileri
- 7) Alternatif değerlendirme
- 8) Öğrenme ortağı olan öğretmenler

Öğretmenin benimseyeceği yaklaşım ve bu doğrultuda kullanacağı yöntemler, teknikler öğrencinin dil gelişimi üzerinde önemli etkiye sahiptir. Cameron (2001), öğrencinin dil öğrenme sınıflarında yaşadığı öğrenme deneyimlerinin çeşitliliği, öğrencinin yabancı dilinin nasıl geliştiğini büyük ölçüde etkileyecektir. İngilizce öğrenilen sınıflarda öğretmenin kullandığı yöntemin, öğrenilenler üzerinde önemli etkisi olduğu hususunda pek çok araştırma yapılmıştır (Kazu, Kazu, Ozdemir, 2005; Arslan, Senemoğlu, 1998; Çelik, Şengül, 2005; Yıldırım, Aydın, 2005; Yıldırım, Tuğal, 2004; Kırkıç, 1994).

Boray Tekniği'ne Neden İhtiyaç Duyuldu?

Özellikle seksenli yıllar ve sonrasında İngilizce ülkemizde de dünya ya paralel olarak, her geçen gün daha fazla tercih edilmesine rağmen, ilkokulda başlayan ve lise sonuna kadar zorunlu olarak devam eden İngilizce derslerinde beklenen hedeflere ulaşılamamıştır. Parker (2015) ülkemizin İngilizce öğretiminde bulunduğu durumu şu şekilde ifade etmektedir: “Maalesef hala binlerce ders saati doğru cümle kurma çalışmalarıyla heba ediliyor. Hiçbir becerinin ölçülmediği, sadece dil bilgisini ölçmeye dayalı sınavlarda yaptıkları en basit dil bilgisi hatalarından dolayı öğrencilerin yüksek oranda başarı notları kırılıyor! Sonuç “Ben öğrenemiyorum” duygusuna sahip milyonlarca öğrenci”.

Ülkelerin bilim, sanat, spor, ticaret v.b alanlarda ilerlemesi için vatandaşlarının kazanması gereken İngilizce kullanma becerisi maalesef öğrencilere istenen düzeyde kazandırılmamaktadır. Gerek kitap, gerekse yerli ve yabancı öğretmenlere ayrılan kaynaklar, yurt dışı-yurt içi dil okullarına gitmek için harcanan dövizler, okul ve kurs yatırımları ülkemiz çocuklarının istenilen düzeyde, İngilizce'yi özgüvenle kullanmalarını sağlayamamıştır. “Yine karşılaştığımız başka bir gerçek de, yabancı dil öğretimiyle ilgili yeni yöntemler, kaynak eserler, resmi ve özel dil okulları, bilgisayar programları, yurtdışı okullar-kurslar vb. alanlarda tam bir kargaşa ortamının varlığıdır. Diğer yandan akademik bir gelecek düşleyenler ve yabancı dili hayalleri için bir zorunluluk görenlerde bu konu bir kâbus olmayı sürdürüyor. İşin ilginç yanı, yabancı dil ile ilgili sorunlar yaşayıp da kendilerini bir kursun kapısından içeri atmaya çalışanların arasında üniversite mezunları önemli bir yer tutmaktadır. Özetle, gelinen noktada şunu açıkça görüyoruz: Uygulanan eğitim basamakları, içerikleri, yöntemleri, ortamı öğrencilerin büyük çoğunluğuna öğrenimini gördükleri yabancı dili anlayacak, konuşacak ve yazacak kadar beceri kazandıramıyor” (Gündoğdu, 2009).

Gerek okullarda çalışan öğretmenler tarafından, gerekse akademisyenler tarafından ifade edilen, İngilizce öğretimi ve öğrenimi konusunda makro düzeydeki nedenlerin ötesinde sınıf içinde, mikro düzeyde nelerin yapılabileceği ve başarının nasıl elde edilebileceğinin tartışılması ve çözümün ilk adımının buradan atılması gerektiği aşikârdır. Demirel'in de ifade ettiği üzere, yapılan yenilikler, farklı politikalar İngilizce öğrenememe, konuşamama ve iletişim kuramama problemini çözememiştir:

“Tarihsel olarak incelediğimizde son iki yüzyıldan beri yabancı dil eğitimi konusunda uğraş verilen Türkiye'de, zaman içinde uygulanan farklı eğitim politikalarının etkisiyle de yenilikler yapılmaya çalışılmasına karşın, bugün hala ilköğretimden başlayarak yükseköğretim süresince yabancı dil dersleri alan öğrencilerin ciddi sorunlar yaşadıkları herkes tarafından kabul edilen bir gerçektir” (Demirel, 2016).

Ülkemiz dışında Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımızın çocukları da, yabancı dil öğreniminde, özellikle İngilizcenin ana dil olarak konuşulmadığı Avrupa ülkelerinde yaşayanlar İngilizce öğrenmede ve kullanmada, ana vatanda yaşayan çocuklara benzer sorunlarla karşılaşmıştır.

“.....Türkiye'de yabancı dil eğitiminin de sorunu budur. Yabancı dil eğitimi dil bilgisi eğitimi olarak sürdürülmekte ve dil bilgisini bilmek o yabancı dili bilmekle eş tutulmaktadır” (Işık, 2009).

Ülkemizde yıllardır çözülmeye çalışılan, İngilizce dilinin neden öğrenilemediği, konuşulamadığı yönünde ortak tespitler bulunmasına rağmen, somut sınıf içinde mevcut problemi çözmüş olduğunu iddia eden ve sahada bunu her zaman ispatlamaya yönelik uygulanabilir bir çözüm bulunmamaktadır.

İlkokullarda 4. sınıftan itibaren başlayan İngilizce öğretimi, 2013 yılından itibaren 2. sınıflardan başlamak üzere tasarlanmıştır. İngilizce öğrenmeye başlama yaşının iki sene erkene alınmasıyla birlikte güncellenen İngilizce programının öncelikli amacı İngilizce öğrenen öğrencilerin dersi zevkli olarak algılaması olarak belirlenmiştir. (Millî Eğitim Bakanlığı [M.E.B.]-Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı[T.T.K.B.], 2013)

Millî Eğitim Bakanlığı'nın, İngilizcenin zorunlu olarak okutulmaya başlanacağı sınıf seviyesini aşağıya çekmek, müfredat iyileştirmek ve yenilemek vb. iyi niyetli çabaları istenen sonuçları elde etmekte zorlanmaktadır. Yeni hazırlanan programlarda öğrenci motivasyonunu arttırmak amacıyla

İngilizce derslerinin zevkli, konuşmaya-dinlemeye dayalı yapılması öğretmenlerden talep edilse de, nasıl yapılacağıın öğretmenler tarafından tam olarak bilinmemesi sınıf içinde uygulanabilmesinin önündeki en büyük engellerden biri olarak durmaktadır.

2013 yılında MEB tarafından yayınlanan İngilizce öğretim programının amacı 2.-4. Sınıflarda dinleme ve konuşmanın geliştirilmesidir (MEB-TTKB, 2013).

Yaşayan bir dilin gerçek amacının iletişim kurabilmek olduğu düşünülürse, iletişim kanallarının çok çeşitlendiği ve iletişim çağı olarak adlandırılan bir çağda, öğrenciye zengin, anlamlı girdi sağlamakta zorlanan ve dili iletişim aracı olarak görmeyen geleneksel yöntemlerin yerine, sınıf ortamındaki ihtiyaçları gidermek, dil öğrenimindeki yerel engelleri ortadan kaldırmak üzere tasarlanmış yenilikçi yöntem ve tekniklere ciddi ihtiyaç olduğu çok açık görülmektedir.

İngilizce öğretmeni Taner Boray Hollanda’da İngilizce öğretmeni olarak çalıştığı yıllarda Türk öğrencilerin İngilizce öğrenmede hangi sorunlarla karşılaştıklarını gözlemlemiş, gözlemleri sonucu ortaya çıkan sorunların nasıl ortadan kaldırılacağını araştırmıştır.

Türkiye’ye döndükten sonra İngilizce öğretiminde, Türkiye’nin önde gelen okullarından birinde İngilizce öğretmeni olarak on yıl görev yapmıştır. Bu kurumdaki çalışması süresince Hollanda’da başladığı gözlemlerine ve İngilizce öğreniminde Türk çocuklarının karşılaştığı sorunlara çözüm yöntemleri aramaya devam etmiştir. Yaklaşık on iki yıllık gözlem, araştırma, inceleme ve çalışmaları sonucu geliştirdiği “Boray Tekniğini” 2011 yılından bugüne kadar, ilgililerle çeşitli platformlarda paylaşarak İngilizce öğrenmek ve öğretmek isteyenlerin istifadesine sunmuştur. Çeşitli okullarda farklı düzeydeki öğrenci ve öğretmenlerle “Boray Tekniği-BT” tanıtılmış ve oldukça olumlu geri dönüşler alınmıştır.

“Boray Tekniği-BT” farklı okullarda -resmi ve özel- tanıtıldıktan sonra, bu okulların yönetici, öğretmen, öğrenci ve velilerinden alınan dönütlerle, teknik ile ilgili yapılması gereken son düzenlemeler tamamlandıktan sonra, tekniğin bir okul ortamında bilimsel olarak test edilmesi aşamasına geçilmiştir. BT, Milli Eğitim Bakanlığı’nın 2013 yılında yayımlanmış olduğu ve 2017 yılı itibarıyla da güncellediği program hedeflerini gerçekleştirebilecek yegâne teknik olarak değerlendirilmeyi beklemektedir. Çünkü BT, ilköğretim İngilizce programının ana amacını, “Öğrenciler “Bir dil hakkında bir şeyler öğrenmek” yerine “o dille bir şeyler yaparak İngilizce iletişim becerilerini geliştirirler” (MEB,2013), sınıfı içi teknikler ve uygulamalar ile hali hazırda gerçekleştirmektedir.

Boray Tekniği’nin Temel Aldığı Yaklaşımlar ve Yöntemler

Avrupa’da Latince öğretmesinde dil bilgisi ve metin çevirisi ağırlıklı bir yaklaşım sergilenmesi sebebiyle, modern dillerin öğretilmesinde de benzer şekilde dil bilgisi ve yazılı metinlerin çevirisi yöntemi benimsenmiştir. Dil Bilgisi-Çeviri Yöntemi olarak isimlendirilen bu Latince öğretiminden kalan geleneksel yöntem, günümüze kadar olan süreçte yabancı dil öğretimini etkileyen en önemli yöntemlerden biri olmuştur (Richards ve Rodgers, 2001).

Boray Tekniği klasik-gelenekçi İngilizce öğretim yöntemleri yerine yeni, öğrenci ve öğretmenle dost, kolay kullanılabilen, etkisini kısa sürede gösteren bir teknik olarak sınıflarda yerini almalıdır. Haznedar tarafından yapılan araştırma sonucunda da yeni ve etkili modern teknik ve yöntemlere duyulan ihtiyaç şu şekilde ifade edilmiştir. Haznedar tarafından yapılan bir araştırmada, “Öğretmenlerin gerçekte iletişime dayalı dili kullanmaya dayalı yöntemler konusunda bilgi sahibi oldukları, ancak sınıf- içi uygulamada hala geleneksel dil öğretim yöntemlerinin ve tekniklerinin büyük ölçüde ağırlığını koruduğu görülmüştür. Bu nedenle, öğretmenlerin çağdaş dil öğretim yöntemlerinden daha çok yararlanmaları konusunda duyarlılıkları artırılmalıdır” (Haznedar,2010).

Boray Tekniği, tam olarak iletişimi ve anlamayı önemseyen bir tekniktir. Tekniğin oluşumunda İletişimsel Yaklaşımın ilkeleri esas alınmıştır. Ancak bütünüyle bakıldığında, öncelik iletişimsel yaklaşımın ilkeleri olmakla birlikte, Boray tekniği her yaklaşımın, sınıf içinde dil öğrenimini sağlayacak ve dil edinimini öğrencinin kolaylıkla elde edebilmesi için her türlü yaklaşımın işe yarar yönlerini, ilkelerini göz önünde bulundurmıştır.

Boray Tekniği, Seçmeli Yöntem çerçevesinde uygulanan bir teknik olarak değerlendirilmelidir. Seçmeli Yöntem, karma yöntemler veya çeşitli yöntemlerin etkin taraflarının alındığı yöntemler zenginliği olarak değerlendirilebilir (Demirel, 2016).

Boray Tekniğinin temel ilkeleri şunlardır:

- 1) Dört temel beceri geliştirilmelidir. Önce dinleme, konuşma becerilerinin geliştirilmesiyle başlanır.
- 2) Öğretim ve öğrenme etkinlikleri çok açık ve anlaşılır şekilde planlıdır.
- 3) Basitten karmaşığa doğru gidilir.
- 4) Ana dil gerekli durumlarda kullanılır.
- 5) Aşamalı öğrenme. Her bir adımda tek bir uygulama sunulur.
- 6) Uygulamaların süreç ilerledikçe birbiriyle bütünleşmesi (entegrasyonu) sağlanır.
- 7) Uygulamalar günlük hayat ile ilgilidir ve öğretmen-öğrenci tarafından günlük hayata taşınır.
- 8) Öğrenci, velisi ve diğer paydaşları öğrenmenin bir parçası olarak işlev görür.
- 9) Bilgiden önce motivasyon gelir. Sınıf ve öğrenme ortamı öğrenciyi, öğretmeni motive eden şekilde oluşturulur.
- 10) Öğrenebileceğine inanma ve bunun kısa sürede öğrenci tarafından içselleştirilmesini sağlamak, öğretmenin öncelikli hedefidir.
- 11) Öğrenme ortamı, uygulamaları zevklidir, her öğrenci üretir, üretmeyi sınıf içi ve dışında sürdürür.
- 12) Herkes öğrenebilir. Bireysel farklılıklar BT kullanıldıkça azalır.
- 13) Dil günceldir, öğrenme ortamlarında her zaman güncel dil kullanılır
- 14) Öğrenmeye bütün paydaşlar katkı sağlar.

Türkiye’de yabancı dil öğretimi için çok farklı düzenleme ve değişikliklerin yapılmasına rağmen, yabancı dil öğrenmeyi tam olarak gerçekleştirecek, sorunu tam olarak çözecek bir yaklaşımın, yöntemin bulunmadığını ifade etmektedir. Ayrıca O halde yapılması gereken öncelikle ikinci bir dilin en etkili ve kolay biçimde nasıl öğretileceğinin bilimsel olarak araştırılması ve ana dille eğitim yapan kurumlara destek verilmesidir (Çelebi, 2006).

Boray Tekniği Nedir?

Boray Tekniği Türkiye’de İngilizce öğrenme sürecindeki engelleri bulmaya ve ortadan kaldırmaya kendini adanmış bir İngilizce öğretmenin geliştirdiği başarılı ve etkin İngilizce öğrenmeyi sağlayan bir tekniktir. Anadolu topraklarından, burada yaşayanlara özgü olarak geliştirilmiştir. Genel yöntemler, teknikler yerine tam olarak neyin nasıl yapılacağını açıklayan ve hedef odaklı çalışan bir sistemdir. Bu topraklardan beslenerek oluşturulduğu için insanımızın öğrenme özellikleri ile tam uyumludur ve netice alınmasını sağlamaktadır.

“Yabancı dil eğitiminin kendi öz kaynaklarından beslenen kuram, yöntem ve malzemelerden oluşması, genel anlamda yabancı dil eğitiminin gelişmesi ve yabancı dil eğitimde başarının artırılması için, en önemli unsur olarak değerlendirilmelidir” (Işık, 2008).

A) Tekniğin Genel Tanımı:

Buluş, seviyeleri ne olursa olsun, Türkiye’de yaşayan ve İngilizce öğrenmek isteyen insanların ana dilden kaynaklanan İngilizce konuşamama sorununu çözerek İngilizce öğrenmelerini kolaylaştırmak ve öğrenmenin iletişim boyutunda etkin gerçekleşmesini sağlamak ile ilgilidir. Öğrencinin düzeyine, çalışma temposuna göre bir ay ile beş ay arasında bir sürede pekiştirilerek sonuç alınır. Nerede ve nasıl İngilizce öğreniliyorsa öğrenilsin, birincil teknik olarak veya geliştirici-destekleyici bir teknik olarak; bireysel, grupta ve sınıfta öğretmen rehberliğinde kullanılabilir.

B) Tekniğin Genel Amacı:

Buluş kişiyi okulda edinilen, konuşurken sürekli dil bilgisi kurallarını düşünmekten; ana dilin yapısı ve kullanımından kaynaklanan düz, hızlı, monoton, cansız ve artikülasyonsuz konuşmaktan; çekingenlik, hata yapma korkusu ve insanların kendisiyle alay edecekleri gibi “sosyolojik korkulardan”

kurtarmaktır. İngilizce öğrenmek isteyenlerde hem psikolojik, hem fiziksel bir kırılma sağlayarak İngilizcenin de öğrenilebilir olduğuna inandırmaktır. Özünde Türkiye’de İngilizce eğitiminde devrim yaratıp; öğrencinin bilhassa “İngilizce konuşabilmesini” kurum ve öğretmenlerin inisiyatifinden kurtarmak için geliştirilmiştir.

C) İngilizce Öğreniminde Türkiye’de Yaşanan ve Boray Tekniğinin Çözüm Getirmeyi Hedeflediği Temel Sorunlar:

1) Türkiye’de ve daha pek çok ülkede İngilizce ikinci dil olarak, uluslararası telaffuz kurallarına göre öğretilmeye çalışılır. Ana dilden kaynaklanan telaffuz ve konuşma zorlukları öğretmenin kendi seçimine bırakılmıştır. Türkiye’de İngilizce, öğrencilerin konuşmada yaşadıkları ana dil kaynaklı zorluklara direkt çözüm getirmeyen; genel, yani Türklere özel geliştirilmemiş tekniklerle öğretilir. Türkçenin kullanımı İngilizceden farklı olarak, çok daha zayıf artikülasyonu olan, monoton, daha vurgusuz ve hızlı olduğu halde, bu konulara İngilizce müfredatında hak ettiği yer verilmemiş ve uygulamaya konulamamıştır. Boray Tekniği İngilizce öğretiminde öğretim programına uygun olarak, yukarıda bahsedilen soruna çözüm getirecek uygulamalar içermektedir.

Son yıllarda Milli Eğitim Bakanlığının, Türkçe eğitiminde bazı değişiklikler yapmaya çalıştığı bilinmektedir. Örneğin ilkokulda birçok kuşak sessiz harfleri öğrenirken yanına “e” sesi getirip “be, ce, de, fe...” olarak öğrenmiştir. Oysa şimdilerde sessizler kendi sesleri ile öğretiliyor. Böyle öğrenenler İngilizcedeki bu sesleri daha kolay arktikle edebilecekler çünkü “e” sesini hiç karıştırmadan “b, c, d, f...” yi sadece kendi sesleri ile öğrenmiş olacaklar. Hollanda gibi bazı ülkeler ise, ana dilin oluşturduğu telaffuz engellerini belirli bir müfredat içinde öğrencilere vermektedir.

2) Türk öğretmenlerin Türklerin İngilizce konuşamama sorununun farkında olmamaları doğal çünkü kendilerine de İngilizce, ana dilden kaynaklı zorluklar gösterilerek öğretilmemiştir. İngiliz eğitimciler tarafından eğitilen, yerli öğretmenler bile bunun farkında değiller ve öğrencilerine nasıl yardımcı olabileceklerini bilmemektedirler.

3) Yabancı öğretmenler ise Türk öğretmen ve öğrencilerin durumunun farkında olmalarına rağmen, tam olarak yardımcı olamazlar. Ritim ve tonlama çalışmalarında, bir cümlenin içindeki kelime vurgularının tamamını “aynı anda” öğretmeye çalışmaktadırlar. İngilizce fonetiğindeki gibi belirli bir ritimle, bazen bir şarkı ve kısa tekerlemeyle; bazen de ellerini belirli bir ritimde vurarak öğretmeye çalışmaktadırlar. Çok yetenekli veya sosyal ortamı içinde İngilizceyi kullanma şansına sahip olanlar haricinde, hiçbir öğrenci ritmi ve vurguları yapamıyor. Çünkü cümlenin içindeki vurguların aynı anda çıkarılması bir Türk için neredeyse imkânsız; ip atarken şarkı söylemek, göz kırpmak ve etrafında dönmek gibi zor bir durum. Sonuç olarak, öğrenci çok denemesine rağmen bir türlü bu ritim ve tonlamayı yapamıyor ve ip atlamaktan yani konuşmaktan vazgeçiyor. Yabancı öğretmenler genelde nasıl öğretiliyorsa Türklere de öyle öğretmeye çalışıyorlar. Türklerin İngilizce öğrenirken ana dilden kaynaklı yaşadıkları zorluğu anlamaktan çok uzaklar. Diğer milletler çok iyi tırmanma aletleriyle Ağrı dağının zirvesine (İngilizce konuşmak) ulaşıyorlar. Türkler ise sadece tırnaklarını kullanarak zirveye ulaşmak zorunda kalıyorlar. Türklerin bu özel durumunu farkında değiller. Uzun vadede İngilizce konuşma zorluğunun bu nedenden kaynaklandığını algılamış değiller.

4) Türkiye’deki eğitim sistemi İngilizceyi yazarak ve okuyarak çalışma, boşluk doldurma ve yazılı sınavla ölçme gibi öğrencinin pasif olduğu teknikler üzerine kurulmuştur. Ders esnasında pratik uygulama “dinle ve tekrar et” tekniği haricinde kullanılmaz. Öğrencilere sözlü sınavlar yapılmaz. Dilin en önemli enstrümanı olan konuşma, öğrencilere yazılı olarak öğretilmeye çalışılır. Bu da, insana bir müzik aleti çalmasını, sadece kâğıt üzerinde göstererek öğretmeye çalışmaktan farksızdır. Böyle öğrenim gören ve konuşamayan kişiye; bol bol pratik yapması söylenir. Ama kendi kendine nasıl pratik yapabileceği anlatılmaz. Öğrencide “yurt dışına gidip bir süre yaşamazsam asla akıcı ve anlaşılır İngilizce konuşamam” algısı oluşur. Ne yazık ki bu algıyı eğitimcilerin çoğu da desteklemektedir.

Yakın geçmişe kadar öğrencilere dil bilgisi ezberletilmiştir. Günümüzde ise dil bilgisi kurallarının değil de iletişimin ön plana çıkarıldığı tekniklerle İngilizce öğretilmeye başlanmış olsa da öğrenciler konuşma problemi yaşamaktadırlar.

5) Konuşma sadece beynin bildikleri ile gerçekleşmez. Ağzın da düzenli idmana ihtiyacı vardır. Türkçeye kıyasla dünya dilleri ağız, gırtlak ve nefesi çok daha etkili ve sert artikülasyonla kullanırlar. Genel olarak; tonlama, vurgu ve ritim açısından birbirleri ile iletişimde zorlanmazlar. Oysa doğduğundan beri dümdüz bir ses tonlaması, düşük gırtlak hareketleri ile vurgusuz konuşan Türkler için İngilizce telaffuz çok zordur.

Örneğin “v” ve “w” harflerinin artikülasyonu birkaç İnisiyatif alan öğretmen haricinde öğretilmemekte veya önemsiz bir detay gibi görülüp üzerinde durulmamaktadır. “v” Hollanda’da özellikle öğretilir çünkü “v, f, s, z...” gibi seslerin artikülasyon uzunluğu Hollanda dilinde 1,5’tur. İngilizcede ise 2’dir. Yani arada 0,5 fark vardır. Türkçede ise bu seslerin artikülasyon uzunluğu 1’dir. Yani fark iki kat daha fazladır. Buna rağmen Türkiye’de öğretilmez!

İngilizcede en önemli seslerden biri olan “w” Türkçede olmamasına, çok uzun dudak ve gırtlak artikülasyonuna ve bizim bunları hiç bilmememize rağmen Türklere öğretilmez! Bu uyumsuzluklar çoğu zaman “önce öğren, sonra konuşursun” gibi öneriler ile geçiştirilmeye çalışılır!

6) Konuşamıyorum diyenlerin büyük bölümü aslında dinlemede zorlandıkları için konuşamazlar. Çünkü her kelime eş değerdeymiş gibi dinlerler, yardımcı fiillerin vurgulanmayışını veya ana fiilin vurgulanışını duymazlar. Bu şekilde dinlerken odaklanmakta zorlanırlar ve çabuk yorulurlar. Örneğin şarkıları anlayamadığını zanneden birisini iyi motive ettiğinizde ve odaklanması konusunda biraz sabretmesini sağladığınızda şarkıları zannettiğinin aksine anlayabildiğini görecektir. İkinci bir örnekte TV’den beş dakikada duyulan ve geri söylenen cümle sayısının bir sonraki beş dakikada inanılmaz artmasıdır.

7) Hal bu olunca biraz akıcı olarak aksanlı konuşanlar veya konuşmaya çalışanlar ve hatta komikleştirip uydurma bir şekilde (weaw- weaw) gibi yuvarlamalar yapanlar konuşamayanlar tarafından hayranlıkla takip edilirler. Bu hayranlığın hayran olana hiçbir faydası dokunmaz. Aksine zararı dokunur. Kişi böyle konuşamadığında kendi İngilizcesini eksikmiş gibi görür. Oysa anlaşılabilir konuşanlara hayranlık duyulması gerekmektedir ki neden bu kişilerin anlaşılabilir konuşabildikleri iyice irdelenebilir.

8) Yabancı kaynaklı bazı çözümler yangına benzin dökmektedir. Örneğin internet üzerinden yayım yapan bir Amerikan radyosunda yavaş tempoda hiç de doğal olmayan bir şekilde İngilizce kullanılmaktadır. Bu şekilde yavaş konuşma ilk dinlemelerde dinleyicilere daha kolay takip olanağı verdiği için çok cazip gelmektedir. Fakat bu durumun konuşmaya faydası yoktur çünkü Türkçe kaynaklı ağız, göz ve düşünme sırası tembelliği için özel bir tonlama, melodi, ritim ve vurgu çalışmasına ihtiyaç vardır.

9) Sorunun esası sorunların tam olarak belirlenememesi ve sorunu çözen somut bir çözümün olduğunu söyleyen bir kişinin dahi olmamasıdır. Taner Boray bu gerçekliği şöyle ifade etmektedir: “Türkiye’de ve Hollanda’da İngilizce öğretmenliği üzerine iki üniversite bitirdim. Uzun yıllar aynı sınıf içinde Türklerinde olduğu farklı millet ve kültürlerden öğrencilere İngilizce öğretmenliği yaptım. İstanbul’da değişik İngilizce dil seminerlerine katıldım. Yerli ve yabancı öğretmenlere “Türkler nasıl İngilizce konuşturulur” konulu sunumlar yaptım. Cambridge Üniversitesinden “yetişkinlere ikinci dil olarak İngilizce öğretme” sertifikasını İstanbul’da yerli ve yabancı öğretmen adaylarıyla birlikte aldım. Ama şu ana kadar, kimsenin Kedi Tekniğinin getirdiği çözümlere yakın bir çalışma yaptığımı tanık olmadım. Nedenleri saptamaya yaklaşıp birkaç kişi ile karşılaşmama rağmen, çözüme dair bir fikri olan tek bir kişiye dahi rastlamadım.”

D) Tekniğin İngilizce Öğrencisine Kazandırdıkları:

- 1) İngilizce öğrenenler Türkçeden kaynaklanan telaffuz zorluğunun; ağız tembelliğinin; çok hızlı ve artikülasyonsuz İngilizce konuştuklarının farkına varacaklar. Nasıl bu sorunları aşabileceklerini bilecekler.
- 2) Türkçede İngilizcedeki seslilere kıyasla sadece kısa seslilerin bulunması ve fiilin sonda oluşu Türkçenin hızlı konuşulmasına neden olmaktadır. Öğrenenler İngilizceyi de bu

- şekilde yani hızlı konuşma eğiliminde olur. Bu durumun farkında olup yavaşlayacak ve İngilizceyi daha anlaşılabilir konuşacaklar.
- 3) Dili sadece sınıftan değil yaşamdan öğrenecekler.
  - 4) Bireysel ve grup çalışmalarıyla ses kaydıyla ispatını alacak kadar, İngilizcelelerini geliştirebilecekler.
  - 5) Kelime öğrenilirken önceliği ana fiillere verecekler. Bununda akıcı konuşmaya direkt bir etkisi olacak.
  - 6) Diğer hecelerde de olabilen “kelimenin ana hece vurgusunu” daha kolay yapabilecekler. Vurguları “karın, el ve nefes” kullanarak daha rahat hissedip yapabilecekler. Hiç düşünmeden otomatik olarak ilk hecede vurgu yapmayacaklar. Zayıf ve güçlü kelime ve hece vurgularını daha kolay algılamaya başlayacaklar.
  - 7) Artikülasyonlarda boğazı, ağız ve dudakları daha etkili kullanabilecekler. Bol bol “ritimli” konuşup artikülasyon tembelliği yaşamadan, “aktif” bir şekilde, “ezberlemeden” öğrenebilecekler. “Konuşmak” karmaşık bir problem olmaktan çıkacak. Cümle ortasında takılmadan akıcı konuşabilecekler çünkü doğru sıralamada düşünmeyi ve konuşmayı alışkanlık haline getirecekler.
  - 8) Motivasyon ve özgüven patlaması yaşayacaklar. “v, w” gibi Türkçede olmayan seslerin artikülasyonlarını öğrenebilecekler. Yurt dışına gitmeden de, İngilizceyi en güzel şekilde konuşabilecekler. Kendi sesini dinlemenin, kendi görüntüsünü izlemenin ve sonrasında değerlendirmenin en faydalı İngilizce öğrenme yöntemi olduğunu bilecekler.
  - 9) Uzun yıllar İngilizce eğitim alıp bir türlü İngilizce konuşamayanlar Kedi Tekniği ile kolaylıkla, hem de kendi kendine, “ana fiil vurgulu ses kaydıyla” ispatını alarak, İngilizceyi konuşabilecekler.
  - 10) Konuşamayanlar ama bunun nedeninin odaklanamamak ve dinleyememek olduğunu bilmeyenler doğru çözümler üretilip konuşabilecekler.
  - 11) Öğrenmeye henüz başlamış olanlar ise dil bilgisini bile konuşarak öğrenip, asla bir önceki kuşak gibi “çok iyi anlıyorum ama konuşamıyorum” demeyecekler. Yani önce öğrenmeye çalışıp sonra konuşmak gibi bir yanlış yapmayacaklar. Sarsılmaz bir öz güvenle yorulmadan ve sıkılmadan konuşabilecekler.
  - 12) Öğretmenler İngilizce dil bilgisini daha interaktif bir şekilde kolaylıkla öğretebilecek. Örneğin zamanları öğretirken “ana fiile yapılan vurgu”, öğrenilen kuralların pekiştirilmesini sağlayacak. Bir başka deyişle her kurulan cümlede, “ana fiili” bilinçli ayırıp vurgu yapabilen kişi, cümledeki “yardımcı fiillerin” hangi zamanı verdiğini daha kolay algılayabilecek.
  - 13) İngilizce öğretiminde her seviyede “Konuşma” ilk ve en önemli amaç olacak. Türkçe dahi okuma ve yazma alışkanlığı olmayan Türklere, çokça İngilizce okutarak ve yazdırarak; yanlış taktiklerle İngilizce dinleterek İngilizce öğretme devri bitecek.
  - 14) İngilizce ders kitaplarında harf büyüklükleri vurgulara göre ayarlanıp zayıf ve güçlü formların görsel olarak algılanması sağlanabilecek.
  - 15) Sınıflarda ve genel olarak İngilizce öğretiminde ayna ve ses kayıt aletleri sıklıkla kullanılacak. Böylelikle öğrenciler kendilerini görüp dinleyerek değerlendirebilecekler.
  - 16) Yerli veya yabancı öğretmenler Türklere neden konuşmakta zorlandığını anlayıp, öğrencilerine çözümler sunarak rehberlik yapabilecekler.
  - 17) Dinleyenin daha kolay anlayabilmesiyle alakalı olduğu için Kedi Tekniği her seviyede, her kurumda ve başka bir teknik için “destekleyici teknik” olarak kullanılabilir. Sınıf içinde de rahatlıkla uygulanabildiği için öğretmen ve öğrencilere büyük kolaylık sağlayacak.
  - 18) Öğretmen tarafından atlınsa bile öğrenci, sınıf dışında, “kendi kendine” İngilizcesini geliştirip, daha etkili konuşacak. Başka bir kimseye ihtiyaç duymadan, birçok cümleyi konuşarak öğrenecek.
  - 19) Öğrencinin velisi çocuğuna evde ve genelde İngilizcenin nasıl öğrenilmesi gerektiğini gösterebilecek. Bu sayede çocuk özgüven kazanıp okuldaki çalışmalarda İngilizceyi konuşarak öğrenecek. Kimseden çekilmeyecek.

E) Boray Tekniğinin Uygulama Aşamaları:

1) Kedi Tekniği (15 dakikada ana fiil vurgulu ses kaydı) : Boray Tekniğinin ilk ve en önemli bölümü Kedi Tekniği uygulamasıdır. Kedi tekniği adını ana fiil vurgusunun kedi zıplamasına benzetilmesinden alır. İngilizcenin özellikle Türkler tarafından çok daha kolay dinlenmesini, anlaşılmasını ve konuşulmasını sağlayan “ana fiil vurgusu ve takibi” Boray Tekniğinin temelini oluşturur:

Kişi seviyesinde bir metni sesli okur ve ilk ses kaydedilir. Kayıt kendisine dinletilir ve sanki başkasının sesiymiş gibi yorum yapması istenir. Türkçe ve İngilizce arasında vurgu, ritim ve ana fiilin önemi anlatılır.

Türkçede İngilizcedeki seslilere kıyasla sadece kısa seslilerin bulunması ve fiilin sonda oluşu Türkçenin hızlı konuşulmasına neden olmaktadır. Öğrenenlerin İngilizceyi de bu şekilde hızlı konuştukları ve bu yüzden gereksiz bir panik yaşadıkları anlatılır.

Kişiden bu ayrıma vardıldıktan sonra üç şey yapması istenir: “Karnımı sıkarak oku; noktadan sonra dur; nefesini ana fiile sakla ve çıkış/vurgu yap.” Bu döngüyü gerçekleştirebilmesi için gerekli alıştırmalar öğrenciye yaptırılır. Kişi bir, iki sefer sesli okuyarak bunu dener ve yapar.

Kişi önce birinci kaydı ve sonra ikinci kaydı dinler. İlk kayıt sonrası kişiye düşen, “hemen kendine kolay kullanabileceği bir kayıt aleti edinmektir.” Bu aleti alıp uygulayan ve uygulamayan arasında, bir ayda dahi, çok ama “çok büyük bir fark” oluşur. Özellikle ilk bir ayda her gün ses kaydı yapan kişi, gelişmesini kendi gözlemleyebilmekte ve daha fazla motive olmaktadır.

İlk ses kaydıyla motive olan kişi her gün, düzenli olarak, “en az yarım saat” çalışmalıdır. Arada bir seçtiği bir konuyu Kedi Tekniğiyle anlatıp sesini kaydetmesi de istenir. Zaten ana amaç konuşurken de kedi tekniğini doğal bir şekilde uygulayabilmektir. Kişi bu farkındalık ve değişim sürecinde sesli ve görüntülü medyayı daha kolay takip etmeye başlar. “Büyük bir sırrı keşfetmiş gibi hisseder.” Günde 5 - 15 dakika “televizyon, radyo, internet, CD veya DVD” den duyduklarını orijinaline yakın cümle bazında sesli geri söylemesi istenir. “10 günde” kişi kedi tekniğini sesli okuyabilmekte ve konuşmasına belirli ölçüde yansıtılabilmektedir.

Zamanla kişi ana fiil vurgusunu kolaylıkla yapmaya başladıktan sonra yardımcı fiiller (We haven't done anything) ve modallar (She shouldn't stay here) olumsuz olan “not” ekini aldıklarında nasıl okunacakları/söylenecikleri hakkında yardımcı bilgi verilir. Bu bilgiler doğrultusunda uygulaması beklenir.

Sıra Türklerin bilmedikleri veya yapamadıkları spesifik telaffuz noktalarına gelmiştir. Artık kişi binanın katlarını çıkabilir. “II., III., IV., V., VI., VII., VIII.” adımlarının kendi içlerindeki sıralamaları önemlidir. “I.” adım “vücut” tur. “II., III., IV., V., VI., VII., VIII.” ise vücudun organlarıdır; eş zamanlı olarak beraber uygulanmalıdırlar. Bu adımlara 11. günden önce başlanmaz çünkü kişi önce “I.” adımdaki ana fiil vurgusunu doğal bir davranış haline getirmelidir.

2) Nefes kullanımı, cümledeki diğer vurgulu kelimeler, kelimenin vurgulu hecesi ve bazı seslerin artikülasyonları “ana fiil” temelini üzerinde yükselir. Sıralama(1-7) önemlidir:

1) Sesli okuma ve konuşma sırasında kişiden cümleye başlamadan, kuracağı cümleyi kafasında düşünmesi, sonra cümleye başlaması, hiç duraksamadan ve dilbilgisi kurallarını düşünmeden sadece ana fiile odaklanarak cümleyi “bir nefeste” bitirmesi istenir. Arka arkaya kaç cümle kurabildiği ses kaydı yaparak bir yere not edilir. Böylece kişi hem gelişimini takip eder hem de geliştirmesi gereken yönlerini kolaylıkla fark eder. Kurduğu değil, kuracağı cümlelerin önemli olduğu ve hep bir sonraki cümleye odaklanması gerektiği kişiye benimsetilir.

2) Kişiden bir kâğıda rastgele 20 adet ana fiil yazması ve sadece bunlara bakarak önce tek bir zamanda sonra iki, sonra üç, sonra dört zamanda cümleler kurması istenir. Sonra da en çok kullanılan “but, so, because ve while” gibi bazı bağlaçlar ve Türkçeye ters gelen “there is/are” ana fiil listesine eklenir. Yeni eklenen elemanlarla zorluk ve karmaşıklığı arttırarak cümleler kurmaya devam etmesi istenir. Burada unutulmaması gereken noktada yani cümle

bittikten sonra durup, bir sonraki cümleyi kafada kurgulayabilmektir. Sonrasında da cümleye başlayıp ana fiilde vurgu yaparak hiç arada duraksamadan cümleyi bitirmek gerekir. Kişi daha karmaşık ve daha yaratıcı cümleleri kolaylıkla kurabildiğini fark eder, kıvrak, akıcı ve paniksiz konuşur.

3) Kişinin önce teorik bilgi yükleyip daha sonra konuşmaya çalışması yerine, dilbilgisinin konuşmada kullanabileceği “ana gövdelerini” konuşarak çalışması istenir. En az beş farklı istasyonda* dilbilgisi ve telaffuz çalışmaları yaptırılır.

*İstasyon çalışması: grup ile veya bireysel olarak yapılabilir. Kişi/kişilerin belirledikleri farklı dilbilgisi ve telaffuz çalışmalarının her biri, bir istasyonu teşkil eder.

Kişinin/kişilerin her bir istasyonda belli bir süre kalıp bir sonrakine geçmek suretiyle “bir arada, sık tekrarlarla” çalışması sağlanır. Beyin birçok öğrenilmiş konuyu aktif uygulamış olur. Böyle öğrenildiği için de konuşurken kullanmak kolaylaşır.

4) Netliği pekiştirmek için bir grupla bir daire içinde herkesin aynı anda eşli konuştuğu “karmaşık daire” çalışmaları yaptırılır.

5) Kişiye başta yardımcı fiiller olmak üzere bütün zayıf formlar verilir ve çalışması istenir. Ayrıca cümlede vurgulanması gereken isimler gibi diğer öğeler de çalıştırılır. Böylelikle kişi zayıf formlar, doğru vurgu ve ulama sayesinde akıcı bir şekilde sesli okur ve konuşur. Vurgusuz hecelerde kullanılan “schwa” denen İngilizcedeki zayıf sesliyi doğru telaffuz etmek çok önemlidir.

6) Zayıf ve güçlü formların hangileri olduğunu öğrenen kişiden bir metnin harflerini bilgisayarda vurgulara göre büyültüp küçülterek, vurgulanan ve vurgulanmayan öğeleri görsel hale getirerek yazması istenir. Sonrasında yüksek sesle okuyup, ses kaydı yaparak bir kelimenin zayıf ve güçlü formlarını pekiştirmesi sağlanır. Özellikle kısa skeçlerde bu metinleri kullanarak grup içinde sesli çalışmalar yapılabilir (I'm going to the school).

7) Kişi Türkçeden gelen heceleme alışkanlığı ve otomatik ilk hece vurgusundan kurtarılıp, “kelimeyi bir bütün” olarak görmesi benimsetilir. Bir kelimenin telaffuzunu ve vurgulu hecesinin hangisi olduğunu ilk başta öğrenen kişi o kelimeyi kolay hatırlar. Önemli olan konuşurken rahatlık ve akıcılık kazanılmadan doğru yazılışların test edilerek öğretilmemesidir. Kişilerin de bireysel olarak böyle bir çalışma yöntemine gitmesi önerilmez. Aksi takdirde beyin hecelemeden kurtulamaz ve akıcı konuşabilmek hayal olur.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Özetle, bir yabancı dili öğrenmenin tek yolu, o dil ile ilgili zengin anlaşılabilir girdiye maruz kalmaktır. Bu nedenle, hem ders içi hem de ders dışı ortam, öğrencilerin bol miktarda anlaşılabilir girdi elde edebileceği şekilde hazırlanmalıdır. Bu nedenle, yabancı dil eğitimi, dili mümkün olduğunca gerçek işlevinde, yani bir öğrenme ve iletişim aracı olarak kullanılmak üzere sunacak şekilde planlanmalıdır (Işık, 2008). Boray Tekniği İngilizce öğrenmeye çalışan öğrencilere gerçek hayatın her noktasına dokunan ve işlevsel olan bir iletişim aracı olarak kullanmalarını sağlamaktadır. Öğrenciler birkaç ay içinde İngilizce filmleri anlayabilecek düzeyde kendilerini geliştirebilmektedir.

Ülkemiz gerçekleri üzerine kurulacak yabancı dil eğitiminin bir başka faydası da kaynakların etkili kullanılması olacaktır. Ayrıca, Türk akademisyenler tarafından planlanan çalışmalar, bu kişilerin yabancı dil konusundaki mesleki gelişmelerini destekleyecek, aynı zamanda, öz güven ve yaratıcılık kazanmalarının da aracı olacaktır. Bu bağlamda, ülkemizin, kendi gereksinimleri ve amaçları doğrultusunda, kendi yabancı dil malzemelerini üretmesi de gerçekleşebilecek, yabancı dil öğretmenleri ve uzmanları, merkez ülkelerden gelen tek yönlü bilgi akışına mahkum olmaktan kurtulacaklardır (Işık,2008). Boray Tekniği sınıfta öğretmenler ve öğrenciler tarafından üretilen ve geliştirilen ders malzemelerini, interneti diğer teknolojik kaynak ve ortamları kullanarak, verimli kaynak kullanımını sağlayabilmektedir.

Boray Tekniği, (Işık, 2008) tarafından makalesinin sonuç bölümünde belirtilen ve arzulanan “.....ulusal yabancı dil öğretim sistemleri ve malzemelerinin oluşturulması ile dışa bağımlılığın azaltılması açısından, önem taşımaktadır” ifadesinin tam karşılığı olan milli, özgün bir öğretim tekniğidir.

Boray tekniğinin başarılı olmasının en önemli sebeplerinden biri de öğrencilerde ve öğretmenlerde oluşturduğu motivasyon ve öğrenme isteğinde süreklilik sağlaması, bu etkiyi okul dışına da taşıyabilmesi en güçlü yönlerinden biridir. Başarıyı kısa sürede elde eden ve yapabildiğini anlayan öğrenciler daha çok öğrenmeye çalışmakta ve iletişim kurabilecek düzeyde İngilizceyi kullanabilmektedir. Gardner (2001), güdülenmenin öğrenme üzerindeki etkisini “yeterli oranda güdülenmiş birey amacına ulaşmak için çaba harcar, kararlıdır ve yapmakta olduğu eyleme odaklanır, amacına ulaşırken verdiği mücadele onu yıldırmaz, başarıyı olumlu pekiştirici olarak görür ve hedefine ulaşmak için belirli stratejiler uygular” şeklinde açıklamaktadır.

Ayrıca öğrencileri başarılı olacaklarına ikna ederek, yapabildiklerini uygulamalarıyla öğrencilerine yaşatarak, olası kaygılarını azaltmakta ve İngilizce öğrenimine daha olumlu yaklaşımlarını Boray tekniği etkin düzeyde sağlamaktadır. Yabancı dil kaygısına sebep olan ana etmenler öğrencinin yeterlilik düzeyi ve sınıf içerisindeki özellikle dinleme ve konuşma becerilerini içeren uygulamalardır. Yabancı dil kaygısı genellikle kişinin yabancı dili kullanmaya İngilizce dersindeki başarıları ile İngilizce derine yönelik sergilemiş oldukları tutumları arasında anlamlı düzeyde pozitif ilişki bulunmuştur. Başarı ve tutum birbirini olumlu olarak etkilemektedir (Karabıyık, Alcı, Toprak ve Arıcı, 2012).

Dil bilgisini öncelikli ve baskın bir öğretim alanı görmek yerine konuşma-dinleme becerileri içerisinde, dolaylı yoldan ve eğlenceli olarak, istasyonlarla verilmesi, İngilizce dersini geleneksel yöntemdeki, dil bilgisi ve sözcük ezberleme sıkıcılığından çıkartmaktadır. Günümüzde yabancı dil eğitiminde, artık sadece dillerin dil bilimsel, sözcüksel ve yapısal özelliklerini kazandırmaya yönelik yaklaşımların geçerliliğini yitirmiş olduğunu göstermektedir. Şöyle ki, günümüzde iletişim boyutu olmayan dil bilgisi kurallarının öğretilmesine dayalı geleneksel dil dersi, yerini yabancı dilde iletişim yetisi kazandırmaya dayalı dil öğrenimi anlayışına bırakmıştır (Haznedar, 2004). Boray Tekniği klasik-gelenekçi İngilizce öğretim yöntemleri yerine yeni, öğrenci ve öğretmenle dost, kolay kullanılabilen, etkisini kısa sürede gösteren bir teknik olarak sınıflarda yerini almalıdır. Haznedar (2010) tarafından yapılan araştırma sonucunda da yeni ve etkili modern teknik ve yöntemlere duyulan ihtiyaç şu şekilde ifade edilmiştir. “Bu araştırmada, öğretmenlerin gerçekte iletişime dayalı dili kullanmaya dayalı yöntemler konusunda bilgi sahibi oldukları, ancak sınıf-içi uygulamada hala geleneksel dil öğretim yöntemlerinin ve tekniklerinin büyük ölçüde ağırlığını koruduğu görülmüştür. Bu nedenle, öğretmenlerin çağdaş dil öğretim yöntemlerinden daha çok yararlanmaları konusunda duyarlılıkları artırılmalıdır” (Haznedar, 2010).

Yabancı dil kaygısına sebep olan ana etmenler öğrencinin yeterlilik düzeyi ve sınıf içerisindeki özellikle dinleme ve konuşma becerilerini içeren uygulamalardır. Yabancı dil kaygısı genellikle kişinin yabancı dili kullanmaya İngilizce dersindeki başarıları ile İngilizce derine yönelik sergilemiş oldukları tutumları arasında anlamlı düzeyde pozitif ilişki bulunmuştur. Başarı ve tutum birbirini olumlu olarak etkilemektedir (Karabıyık, Alcı, Toprak ve Arıcı, 2012).

Ülkemiz İngilizce öğrenimine çok büyük kaynaklar ayırmakta ancak, bunun karşılığını alamamaktadır. Bu olumsuz gidişi durdurabilmek, yatırımların karşılığını alabilmek öncelikle sınıf içinde yapılan faaliyetlerin, öğrenme süreçlerinin ülkemize özgü İngilizce öğrenememe engellerini ortadan kaldırmak ve etkin bir sistematik uygulamakla mümkün olur. Ülkemizde olduğu gibi diğer ülkelerde de İngilizce öğrenimine büyük yatırımlar yapılmaktadır. Nunan (2003), çalışmasında Asya-Pasifik bölgesinde İngilizce öğretimi için yapılan büyük yatırımların öğretim hedeflerini gerçekleştirmede yetersiz kaldığını belirlemiştir. Çalışma sonucunda, yatırımların hedeflerin gerçekleştirilebilmesi için öğretim yöntemlerinin Asya-Pasifik bölgesinde yaşayan öğrencilerin yaşlarına, düzeylerine göre uygun hale getirilmesi gerektiği neticesine ulaşılmıştır.

Hangi ülkede olursa olsun, İngilizce öğretimindeki başarı ancak, o ülkenin insan özelliklerine göre uygun yöntem ve teknikler icat edilip, uygulanmasıyla elde edilebilecektir. Ülkemiz bu konuda Boray Tekniği ile bu kırılmayı kısa sürede yaşayacak bir fırsatı elde etmiştir. Kırkıç tarafından yapılan çalışmada Boray Tekniği uygulayan ortaokul 5. ve 7. sınıf öğrencileri İngilizce dersinde, Boray tekniği uygulamayan sınıflara göre daha başarılı olmuştur (Kırkıç, 2017). Bugünden sonra İngilizce öğretmenlerine, akademisyenlere düşen görev Boray Tekniğini sahada gereğince kullanmak, test etmek ve yararlarını gördükten sonra tüm ülkeye yayılmasını sağlayarak, yıllardır süregelen İngilizce iletişim kuramına durumunu ortadan kaldırmaktır.

Kaynakça

- Acat, B. (2009). Öğrenci Merkezli Yabancı Dil Eğitimi. *Eğitime Bakış*, 14, 15-19
- Arslan, M., & Senemoğlu, N. (1998). Altı çizili materyalle çalışma ve tam öğrenme yönteminin öğrenme düzeyine, hatırlamaya ve akademik benlik kavramına etkisi. *Eğitim ve Bilim*, 22(108).
- Bekleyen, N. (2015). *Dil Öğretiminin Tarihsel Gelişimi. Dil Öğretimi*. Ankara. Pegem Akademi.
- Cameron, L. (2001). *Teaching Languages to Young Learners*. Cambridge, England, Cambridge University Press.
- Çelebi, M.D. (2006). Türkiye’de Anadil Eğitimi ve Yabancı Dil Öğretimi. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 21, (2), 285-307.
- Çelik, N. G., & Şengül, S. (2005). Tam öğrenme yönteminin ilköğretim 6. sınıf matematik öğrencilerinin akademik başarıları ile kalıcılık düzeylerine etkisi. *Uludağ Eğitim Fakültesi Dergisi*, XVIII, 1, 107-122.
- Demirel, Ö. (2013). *ELT Methodology*. Ankara, Pegem Akademi.
- Demirel, Ö. (2016). *Yabancı Dil Öğretimi*. Ankara, Pegem Akademi.
- Demiryürek, M. (2013). Türkiye’de Yabancı Dil Olarak Fransızca Öğretiminin Tarihi Gelişimi Üzerine Bir Değerlendirme (1891-1928). *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal of Education)* 28(1), 130-140
- EPI (English Proficiency Index). (2015) (<http://www.ef.com.tr/epi/regions/europe/turkey/>).
- Gardner, R.C. (2001). *Integrative motivation: Past, present and future*. Web üzerinden görüntülenme tarihi ve URL adresi, 01.11.2016, <http://publish.uwo.ca/~gardner/docs/GardnerPublicLecture1.pdf>
- Gündoğdu, A. (2009). Pergelin Sabit Ayağını Buraya, Kendi Özümüze Kilitleyerek. *Eğitime Bakış*, 14, 1-2
- Hanbay, O. (2013). *Çocuklara Yabancı Dil Öğretimi*. Ankara. Anı Yayıncılık.
- Haznedar, B. (2004). Türkiye’de Yabancı Dil Eğitimi: İlköğretim Yabancı Dil Programı. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*. 21 (2) 15-29.
- Haznedar, B. (2010). Türkiye’de Yabancı Dil Eğitimi: Reformlar, Yönelimler ve Öğretmenlerimiz. International Conference on New Trends in Education and Their Implications 11-13 November, 2010 Antalya-Türkiye
- Işık, A. (2008). Yabancı Dil Eğitimimizdeki Yanlışlar Nereden Kaynaklanıyor? *Journal of Language and Linguistic Studies* Vol.4, No.2.
- Işık, A. (2009). *Yabancı Dil Nasıl Öğrenilmez? - Nasıl Öğrenilir?* Ankara. Elma Yayınları.
- Jacobs, G.M. & Farrell, T.S.C. (2003). Understanding and Implementing the CLT (Communicative Language Teaching) Paradigm. *RELC Journal*. 34 (1). 5-30.
- Karabıyık, B., Alıcı, B., Toprak, F., Arıcı, H.E. (2012). İlköğretim 4. Sınıf Öğrencilerinin İngilizce Dersine Karşı Tutumları ve Kaygı Düzeyleri ile İngilizce Dersi Başarısı Arasındaki İlişki. IV. Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi. 183-190
- Kazu, I. Y., Kazu, H., & Ozdemir, O. (2005). The effects of mastery learning model on the success of the students who attended "usage of basic information technologies" course. *Educational Technology & Society*, 8(4), 233-243.
- Kırkıç, K. A. (1994). The effects of Mastery Learning method of instruction and laboratory experiments on achievement levels and science misconception scores of secondary school Turkish students. *İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Kırkıç, K. A. (2017). İngilizce Öğreniminde İnovatif Bir Teknik Uygulaması: Boray Tekniği'nin Ortaokul Beşinci ve Yedinci Sınıf Öğrencilerinin İngilizce Öğrenme Düzeylerine Etkisi. *Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2 (1), 214-239. Retrieved from

- <http://dergipark.gov.tr/bseusbed/issue/30015/305440>
- MEB (2013) . ‘2.-8. İngilizce Öğretim Programı’ . <http://ttkb.meb.gov.tr/program2.aspx>
- MEB (2014). Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı Haftalık Ders Çizelgeleri
<http://ttkb.meb.gov.tr/www/haftalik-ders-cizelgeleri/kategori/7>
- Nunan, D. (2003). The Impact of English as a Global Language on Educational Policies and Practices in the Asia-Pacific Region. *TESOL Quarterly* Vol. 37, No. 4, Winter 2003
- Paker, T. (2015). “İletişimsel Dil Öğretim Yöntemi.” In N.Bekleyen (ed) *Dil Öğretimi*. (p.118-209) Ankara. Pegem Akademi.
- Richards, J.C. & Rogers, T.S.(2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge, England,Cambridge University Press.
- Yıldıran, G., & Tuğal, İ. (2004). The Effects of Grouping and Mastery Learning Method of Instruction on English Achievement Levels of Lycée One Students in Kuleli Military High School. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 21(1).
- Yıldıran, G., & Aydın, E. (2005). The Effects of Mastery Learning and Cooperative, Competitive and Individualistic Learning Environment Organizations on Achievement and Attitudes in Mathematics. *Research in Mathematical Education*, 9(1), 69-96.
- Yıldıran, G. (2012). Problems Related to the Concept of Lingua Franca, The Fifth International Conference of English as a Lingua Franca. The Opening Speech of the Dean of the Faculty of Education, Boğaziçi University.